Паэзія Аркадзя Куляшова

(1914-1978 гг)

Зборнікі пісьменніка

«Росквіт зямлі» (1930)
«Па песьню, па сонца!..» (1932)
«Медзі дождж» (1932)
«Мы жывём на граніцы» (1938)
«Радзіме і правадыру» (1938)
«У зялёнай дуброве» (1940)
«Добры чалавек» (1941)
«На сотай вярсьце» (1945)
«Вершы» (1946)
«Паэмы» (1947)

Зборнікі

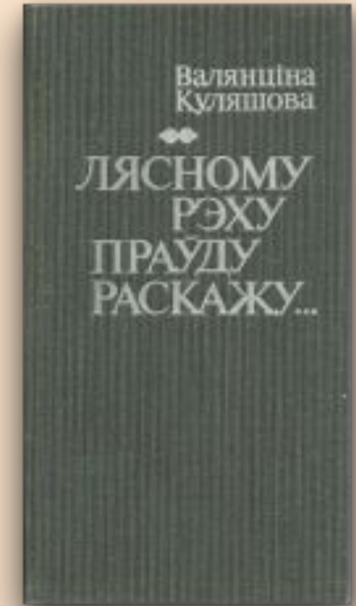
Валянціна
Куляшова
ЛЯСНОМУ
РЭХУ
ПРАЎДУ
РАСКАЖУ...

А. КУЛЯШОЎ
РОСКВІТ
ЗЯМЛІ
БЕЛДЗЯРЖВЫДАВЕЦТВА

1557
ШКОЛЬНАЯ БІБЛІЯТЭКА
А. КУЛЯШОЎ
ВЕРШЫ
Дзяржаўнае Выдавецтва БССР
Рэдакцыя Дзіцячай Літаратуры
Мінск – 1946

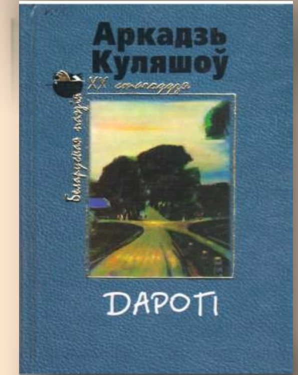
Аркадзь
Куляшоў
ДАРОГІ

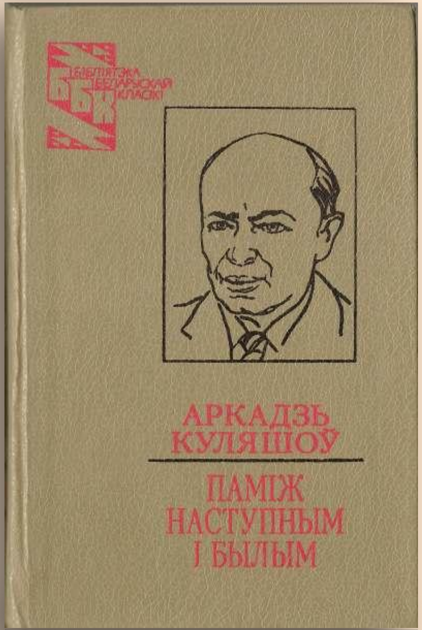
АРКАДЗЬ
КУЛЯШОЎ
ПАМІЖ
НАСТУПНЫМ
І БЫЛЫМ

Аркадзь
КУЛЯШОЎ
ХУТКАСЦЬ

Бярозка

Стаіць яна ў зрэбнай кашулі
Адна на пагосце.
Варожыя кулі
Пакінулі след на бяросце.
Стралялі чужынцы, ды цудам бярозка ўцалела.
Стаіць яна, нібы дзяўчына на месцы расстрэла.

Не плач жа, бярозка, не лі свае слёзы,
Красуня,
Над люстрам ракі запляці свае косы,
Красуня.
Цябе не застрэлілі і не пагналі ў няволю.
Расці ж ты на радасць і рэчцы, і людзям, і полю!

Сноп апошні залатога жыта
Застаецца ў памяці палос...
Гэтак і цябе не скосіць лёс —
Мною ты не можаш быць
забыта.

Нават і тады, калі б імгла
Вочы мне засыпала зямлёю,
Калі б я забыты быў табою,
Мною б ты забыта не была.